

Щомъ излѣзвахме отъ стаята, враната влизаше прѣзъ прозореца, курдисваше се на паницата, дѣто имаше хлѣбъ, намазанъ съ масло и като

задигаше единъ отъ кѣсоветѣ, отнасяше го на дървото да го изяде.

Единъ хубавъ день нашата врана изчезна и около двѣ години ние не я видѣхме вече. Прѣдполагахме, че сѣ я убили нѣкъдѣ. Една